

XIII.

B e t æ n k n i n g

over

Udkast til Lov om Anlæg af Sporveie og Benyttelse af Locomotiver uden
Anbringelse af Spor.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 13de November 1861.)

Udvalget erkjender, at Anbringelse af Sporveie paa meget befærbede Strækninger, hvor Locomotivbaner ikke findes udførlige, er en hensigtsmæssig Forbedring i Transportmidlerne, som fortjener at paaagtes, og har derfor eensstemmigt vedtaget at indstille Udkastets § 1 til Vedtagelse i Thinget, dog med nogle Endringer og nøiere Bestemmelser, sigtende til — deels at sikkre imod, at Anbringelsen af Sporveie skulde blive hindrende for den almindelige Samferdsel, idet det maa erkjendes, at de Communer, der have befestet Anlæg af Veie, ere berettigede til at vente Beskyttelse for en uhindret Benyttelse af samme, i hvilken Henseende vi tillige finde det rigtigt, at det i Loven bestemmes, at vedkommende Veiautoriteters Erklæringer blive at indhente, forinden der i noget Tilfælde meddeles Concession til Anlæg og Benyttelse af en Sporvei — deels ved nøiere Betegnelse, idet vi istedetfor „saadanne Sporveies Benyttelse“ finde det hensigtsmæssigt at sætte: „de nedlagte Spors Benyttelse“ med Tilføiende, at det er ved Hestekraft, at Benyttelsen skal stee, at forhindre mulig Misforstaaelse.

Vi have endelig, efter Anledning, i et specielt foreliggende Tilfælde, fundet det rigtigt, at Loven bemyndiger Ministeriet til at meddele Eneret for Benyttelsen af en anlagt Sporvei indtil 40 Aar, paa den Betingelse, at naar saadan Eneret overstrider 20 Aar, da det hele Anlæg, efter Udløbet af det for Eneretten bestemte Tidsrum, skal uden Beberlag tilfalde Staten som Eiendom.

Med Hensyn til de i Udkastets § 2 ommeldte Locomotiver, da forekommer det Fleertallet, at de Erfaringer og Oplysninger, man hidtil har om disses Anvendelighed, ere for løse, til at man deraf kan danne sig nogen begrundet Formening om deres Brugbarhed for en regelmæssig Person- eller Fragtfart.

Den Officeer, som i afvigte Sommer, med offentlig Understøttelse, har bereist England for at gjøre sig bekendt med de herhenhørende Forhold, har vel givet en ret anerkjendende Beskrivelse af Locomotivernes Construction, og enkelte Prøvefarter synes ogsaa at have havt et tilfredsstillende Udfald; men ligesom det ikke vides, at der i England eller noget andet Sted hidtil er sat en regulær Forbindelse i Gang med disse Maskiner, saaledes udtaler den nævnte Officeer ved Slutningen af hans Beretning som det endelige Resultat af hans Undersøgelser: „at man ikke er kommen saavidt, at man med Tryghed tør stole paa de Veilocomotiver, som udgaae fra de engelske Fabriker,“ hvorfor han ogsaa fraraader at meddele ubelukkende Privilegium til Driften af Veilocomotiver. — Da det saaledes ikke forekommer Fleertallet, at denne Sag er moden til Udførelse her i Landet, og vi i alt Fald finde det rigtigt, at drage sig til Nytte de Erfaringer, som en maaskee nær Fremtid vil bringe fra yderligere Forsøg i andre Lande, saa have vi anseet det rigtigt at fraraade Vedtagelsen af Lovudkastets § 2, saameget mere, som vi paa ingen Maade have kunnet frigjøre os fra Frygten for, at Benyttelsen af disse Locomotiver paa vore Veie vilde udsætte